

„U . . . U . . . Utopi?“ prøvede Væveren.

„Ja, netop! At ville gøre Livsforholdene ens for alle Mennesker er et uløseligt Problem, . . . et Fantasteri, som det er ørkesløst for Alvor at beskæftige sig med.“

Paa Væverens blege Ansigt bredte der sig et stort Smil.

„Det er dog egentlig mærkeligt,“ sagde han. „For netop de selvsamme Ord læste jeg forgangen Dag i en af de rigtig gamle Højreaviser, som jeg ellers ikke troede, at Hr. Pastoren havde Meninger tilfælles med.“

„Her tales ikke om Politik!“ sagde Vilh. Pram afvisende.

„Aa nej. Men jeg kan nu ikke faa i mit Hoved, hvordan netop det kan kaldes for Fantasteri . . . hvorfor justement det skal være Daarskab at ville hjælpe Smaafolk til Ligestillethed med andre Mennesker, mens det skal være det bare Smørrebrød for os at tumle med de store Verdensproblemer og vende Vrangen ud baade af Himmel og Helvede. Jeg er — Gud ske Tak og Lov! — hverken Fritænker eller andet af den Slags men er glad for min Barnetro. Men alligevel kan jeg ikke forstaa andet, end at om vi Mennesker blandede os lidt mindre i Vorherres An-